

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobců: **A) I. K., B) M. K., C) Mgr. M. K., D) J. Ž., a E) J. Ž.**, všichni zast. I. K., obecnou zmocněnkyní, proti **žalovanému: Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letná 15, zastoupeno JUDr. Alanem Korbelem, advokátem se sídlem Vodičkova 17, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného:

- 1) ze dne 15.6.2009, č.j.: 26/44 154/2009-262-I ,
- 2) ze dne 15.6.2009, č.j.: 26/44 154/2009-262-II ,
- 3) ze dne 15.6.2009, č.j.: 26/44 154/2009-262-III ,
- 4) ze dne 15.6.2009, č.j.: 26/44 154/2009-262-IV ,
- 5) ze dne 15.6.2009, č.j.: 26/44 154/2009-262-V ,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se podanou žalobou domáhali přezkoumání rozhodnutí uvedených v záhlaví tohoto rozsudku, kterými bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru vnitra a krajského živnostenského úřadu

- 1) ze dne 2.4.2009, zn. 5369/MJ/2009
- 2) ze dne 2.4.2009, zn. 5442/MJ/2009
- 3) ze dne 2.4.2009, zn. 5410/MJ/2009
- 4) ze dne 2.4.2009, zn. 5388/MJ/2009
- 5) ze dne 2.4.2009, zn. 5748/MJ/2009,

o zastavení odvolacího řízení ve věci místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

Žalobci v podané žalobě namítali, že žalovaný správní orgán porušil st. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, když nedal žalobcům jako účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění, resp. neseznámil je s tím, že shromažďování podkladů bylo ukončeno. Uvedli, že porušením citovaného zákonného ustanovení došlo k porušení principu právního státu a došlo podstatným způsobem k porušení ustanovení o řízení.

Žalobci namítali, že rozhodnutí trpí velmi závažnými vadami spočívajícími v zavádějícím tvrzení, že místní poplatek byl vydán ve správné výši. Žalobci jsou toho názoru, že žalovaný nedostatečně zkoumal podaná odvolání, neboť jinak by zjistil, že platební výměry na částku 450,- Kč jsou nepřezkoumatelné a mají za následek neplatnost platebních výměrů, neboť ve výroku těchto výměrů v odkazu na čl. 4 Obecně závazné vyhlášky obce Bolehošť č. 3/2004 Sb., o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přeprav, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu není uveden odkaz na dodatek k této vyhlášce. Poukázali na to, že dle čl. 4 uvedené vyhlášky sazba poplatku činí 400,- Kč a nikoliv 450,- Kč. Žalovaný uvádí žalobce v omyl, neboť se ve vydaných rozhodnutích opírá o nicotné a protizákonné dodatky, které nejsou v platebních výměrech uvedeny.

Žalobci namítali, že v jimi podaných odvoláních bylo vše dostatečně odůvodněno a v Obecně závazné vyhlášce obce Bolehošť je stále uvedena částka 400,- Kč, přičemž tam není žádný odkaz na dodatek vyhlášky. Žalovaný nezkoumal, kdo o dodatcích rozhodoval, neboť je velkou chybou, když o dodatcích rozhoduje stejný orgán jako ten, který rozhodoval o obecně závazné vyhlášce – totiž zastupitelstvo obce. Žalovaný rovněž nezkoumal, zda dokument byl veřejně vyhlášen na úřední desce. Žalobci však toto považují za námitku navíc, neboť za podstatné považují znění vyhlášky obce v čl. 4, kde je uvedena částka místního poplatku ve výši 400,- Kč.

Z uvedených důvodů žalobci navrhli, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný správní orgán uvedl, že žalobci nebyli kráceni na žádných procesních právech porušením ust. § 36 odst. 3 správního řádu, neboť na řízení o místním poplatku, které je daňovým řízením, se správní řád nepoužije.

K námitkám týkajícím se vyhlášky žalovaný poukázal na to, že Zastupitelstvo obce Bolehošť na svém zasedání dne 6.12.2005 schválilo změnu čl. 4 Obecně závazné vyhlášky č. 3/2004, tak, že s účinností od 1.1.2006 činí sazba poplatku 450,- Kč (čl. 3 písm. a) vyhlášky).

Žalovaný dále uvedl, že přezkoumal postup krajského úřadu, který v řízení postupoval podle § 34 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků a v tomto režimu přezkoumával odvolání žalobců proti rozhodnutím o zastavení řízení vydaným Obecním úřadem Bolehošť. Žalovaný shledal, že odůvodnění krajského úřadu obsažená v jeho rozhodnutích vyčerpávajícím způsobem vysvětluje jak postup Obecního úřadu Bolehošť, tak i postup krajského úřadu a žalobcům byla vysvětlena působnost obecního úřadu i náležitosti platebních výměrů. Ve věci však nebyly splněny základní náležitosti odvolání žalobců, proto nebyl důvod k tomu, aby prvoinstancní orgán postoupil odvolání žalobců krajskému úřadu. K věci dodal, že obecně závazná vyhláška obce byla vydána podle § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích a že povinnost fyzických osob uvedených v § 10b odst. 1 písm. b) cit. zákona je vázána k místu trvalého pobytu, nikoliv k množství vyprodukovaného odpadu a využívání systému.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu odmítl.

Při jednání před soudem žalobkyně a zástupkyně ostatních žalobců I. K. ke stanovisku žalovaného ohledně nerelevantního ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu poukázala na ust. § 37 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků a to v tom směru, že žalobci se několikrát domáhali zjištění, proč krajský úřad i Obecní úřad Bolehošť nevydaly rozhodnutí o jejich

odvoláních, neboť byla vydaná pouze řada rozhodnutí o zastavení řízení a krajský úřad vždy postoupil odvolání žalobců Obecnímu úřadu Bolehošť, který byl nečinný. Poukazuje na to, že do dnešní doby nebyla vydána žádná rozhodnutí, ve věci byla vydána jen rozhodnutí o zastavení řízení. Má za to, že jestliže ustanovení § 32 zákona o správě daní a poplatků vyžaduje jako náležitost rozhodnutí uvedení právního předpisu, podle kterého bylo rozhodováno, pak v daném případě vydaná rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná.

K uvedenému zástupkyně žalovaného upozorňuje na to, že předmětem tohoto řízení, které je přezkoumáváno soudem, nejsou podaná odvolání proti platebním výměrům, ale rozhodnutí Ministerstva financí, které přezkoumávalo rozhodnutí o zastavení řízení o odvoláních podaných žalobci. Toto odvolání nebylo ani po výzvě správce daně doplněno.

Žalobkyně a zástupkyně žalobců I. K. vyjádřila nesouhlas se závěrem napadených rozhodnutí, které potvrzují rozhodnutí o zastavení řízení, s tím, že žalobci po celou dobu poukazovali na to, že jím byla vyměřena nesprávná výše poplatků a na to, že vyhláška obce, která stanoví výši tohoto poplatku, je chybná. Uvádí, že již v roce 2004 se obraceli na Ministerstvo životního prostředí, které je poučilo o možnosti osvobození od soudního poplatku, zvláště v případě, jestliže žalobci řádně třídí odpad a tento odpad likvidují sami, (týká se to především bioodpadu). Žalobci ví o tom, že se všude poplatky neplatí, že je možná výjimka z tohoto placení, na krajském úřadu se jím dostalo i od pracovníka tohoto úřadu dne 15.6.2004 poučení o zákonu o odpadech a citovala z poučení, které bylo žalobcům poskytnuto. K dotazu soudu, proč toto poučení a tyto možnosti neuplatňovali v podaných odvoláních, uvedla, že toto uplatňovali u krajského úřadu po celou dobu. Na dotaz soudu, zda toto uplatňovali v podaných odvoláních a v doplněních na výzvy správce poplatku, uvedla, že tato odvolání nemá a že neví, jestli to tam je uvedeno.

Zástupkyně žalovaného setrvala na stanovisku, že odvolání v dané věci nebyla úplná, nebyla doplňována náležitě na výzvy správce poplatku, proto rozhodnutí o zastavení řízení jsou správná a dostatečně odůvodněná.

Městský soud v Praze přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, která předcházela jejich vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V dané věci je předmětem přezkumu soudem rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 15.6.2009 vydané v odvolacím řízení, v němž žalované ministerstvo jako odvolací orgán přezkoumávalo rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 2.4.2009 vydané v režimu § 34c odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb.

Podle § 34c odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. platného v rozhodné době daňový subjekt je oprávněn svým podnětem upozornit nejbližší nadřízeného správce daně, že správce daně nepostupuje v řízení bez zbytečných průtahů, protože

a) nevydal rozhodnutí, ačkoliv uplynulo 6 měsíců ode dne, kdy byl vůči daňovému subjektu učiněn poslední úkon v řízení, kterého se předpokládána nečinnost týká,

b) nevydal rozhodnutí, ačkoliv již došlo k soustředění podkladů potřebných pro vydání tohoto rozhodnutí, nebo

c) marně uplynula daňovým zákonem stanovená lhůta, v níž měl správce daně provést úkon, nebo

d) neprovedl úkon ve lhůtě, která je pro provedení takového úkonu obvyklá.

Podle § 34c odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb. platného v rozhodné době nadřízený správce daně podnět prověří, a pokud je důvodný, přikáže správci daně, který zásadu postupovat v řízení bez zbytečných průtahů porušil, odstranění zjištěného porušení. Nedojde-li k nápravě správcem daně, který zásadu porušil, do 30 dnů od doručení podnětu daňového subjektu, zjedná nadřízený správce daně nápravu ve své působnosti, popřípadě ve věci

rozhodne sám nebo pověří jiného věcně příslušného správce daně ve svém územním obvodu tak, aby náprava byla provedena bezodkladně.

Citované ustanovení § 34c zákona č. 337/1992 Sb. poskytuje daňovým subjektům (tedy i žalobcům jako poplatníkům) procesní ochranu pro případ, kdy je správce daně nečinný a nevydá rozhodnutí, ačkoliv k vydání rozhodnutí je v případech uvedených v § 34c odst. 1 cit. zákona povinen. Tato ochrana je poskytována, mimo jiné, i způsobem „atrakce“, to znamená, že nadřízený správní orgán v rámci své působnosti převezme na sebe rozhodování „za správce daně“ a tím učiní nápravu nečinnosti správce daně a sám rozhodne. To v souzené věci učinil Krajský úřad Královéhradeckého kraje vydáním rozhodnutí ze dne 2.4.2002, jímž na sebe atrahoval (převzal) rozhodnutí o odvolání žalobců ze dne 9.6.2008 proti rozhodnutím Obecního úřadu Bolehošť ze dne 26.5.2008. Uvedené znamená, že žalobou napadená rozhodnutí byla vydána v rámci režimu § 34c zákona č. 337/1992 Sb. – tj. institutu ochrany proti nečinnosti a předmětem řízení bylo odvolání žalobců ze dne 9.6.2008. Vymezení tohoto předmětu řízení soud uvádí proto, aby bylo náležitě predestřeno, o čem žalované správní orgány (krajský úřad i Ministerstvo financí) rozhodovaly, jakými odvolacími námitkami a proti jakému rozhodnutí se zabývaly. K tomu soud uvádí následující sled rozhodnutí, odvolání a úkonů v předmětném poplatkovém řízení, které mají oporu ve správním spise a které objasňují, jakého rozhodnutí se předmětná odvolání žalobců ze dne 9.6.2008 týkala a co bylo jejich obsahem.

1) Obecní úřad Bolehošť vydal dne 31.1.2007 žalobcům platební výměry na nedoplatek místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu dle § 10b a § 11 zákona č. 565/1990 Sb. Obecně závazné vyhlášky obce Bolehošť č. 3/2004 v částkách 563,- Kč (nedoplatek 450,- Kč + zvýšení 113,- Kč z důvodu prodloužení). Z předchozího upozornění na nedoplatek i z vydaného platebního výměru vyplývá, že nedoplatkem byla celá částka 450,- Kč, nikoliv jen rozdíl mezi částkou 400,- Kč dle původního znění obecně závazné vyhlášky obce a částkou 450,- Kč dle dodatku obecně závazné vyhlášky obce.

2) O odvolání žalobců proti uvedeným platebním výměrům (1. odvolání) bylo rozhodnuto rozhodnutími Obecního úřadu Bolehošť ze dne 22.8.2007 tak, že řízení o odvolání žalobců ve věci platebních výměrů byla zastavena podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 337/1992 Sb. z důvodu chybějících náležitostí odvolání dle § 48 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb. a poté, kdy žalobci svá odvolání k výzvě správce daně, obsahující poučení o následcích nedoplnění odvolání, nedoplnili. Odvolání žalobců obsahovalo toliko *sdělení, že žalobci řádně třídí odpad, k odstraňování komunálního odpadu se nepřihlásili a odkaz na ust. § 10 zákona č. 185/2001 Sb. s tím, že toto ustanovení žalobci dodržují.*

3) Proti rozhodnutím ze dne 22.8.2007 o zastavení řízení podali žalobci odvolání ze dne 17.9.2007 (doručené dne 21.9.2007) – v pořadí 2. odvolání, v němž namítali, že jimi řádně podaná a doplněná odvolání nebyla postoupena krajskému úřadu. Odvolání obsahuje výtky vůči postupu starosty obce v souvislosti s podaným odvoláním a vyřizováním stížností pod St-86/VZ/2007 a ST -110/VZ/2007. O těchto odvoláních bylo rozhodnuto rozhodnutími Obecního úřadu Bolehošť ze dne 26.5.2008, jimiž podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 337/1992 Sb. byla zastavena řízení o uvedených odvoláních žalobců ze dne 17.9.2007, opětovně z důvodu chybějících náležitostí odvolání dle § 48 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb. poté, kdy žalobci svá odvolání ani k výzvě správce daně ze dne 15.5.2008, obsahující poučení o následcích nedoplnění odvolání, nedoplnili v požadovaném směru. Žalobci k této výzvě správce daně v doplněném podání doručeném Obecnímu úřadu Bolehošť dne 23.5.2008 namítali chybné vyúčtování a vyměření místního poplatku.

4) Proti rozhodnutím ze dne 26.5.2008 podali žalobci odvolání, v němž požadovali zrušení platebních výměrů na místní poplatek a uvedli, že správce daně opakovaně porušuje zákony a obecně závaznou vyhlášku, žalobci jsou kráceni na svých právech, neboť správce daně provádí podvody s tím, že finanční dispozice starosty ve výši 100 000,- Kč (koupě titulu „ Ing“) nejsou započítány do místního poplatku. *V odvolání dále uvedli, že správce daně nevede řádné řízení a rozhoduje orgán, který provádí podvody. O těchto, v pořadí již 3. odvoláních proti uvedeným rozhodnutím o zastavení řízení ze dne 26.5.2008 nebylo Obecním úřadem rozhodnuto. Tento správce daně sice učinil vůči žalobcům výzvu ze dne 29.10.2008 k doplnění odvolání a žalobci na tuto výzvu doplnili svá odvolání podáními ze dne 11.11.2008 tak, že plně odkázali na Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2004 s tím, že pokud čl. 10 cit. vyhlášky nebyl zrušen a nebyly zrušeny ani čl. čl. 3 a 6 Obecně závazné vyhlášky vyhl. č. 2/2004 , pak správce daně nepostupuje podle zásad správního řízení, nicméně o těchto odvoláních žalobců již obecní úřad nerozhodl.*

Všechna podaná odvolání žalobci duplicitně odeslali rovněž na Krajský úřad Královéhradeckého kraje, který je vždy postoupil Obecnímu úřadu Bolehošť, což je zřejmé z vydaných výzev obecního úřadu.

5) Žalobci následně podali dne u Krajského úřadu Královéhradeckého kraje stížnost na nečinnost Obecního úřadu Bolehošť ve věci rozhodnutí o odvolání žalobců proti rozhodnutím Obecního úřadu Bolehošť ze dne 9.6.2008 (3. odvolání).

6) K podané stížnosti žalobců na nečinnost Krajský úřad Královéhradeckého kraje na sebe atrahoval rozhodnutí Obecního úřadu Bolehošť a rozhodnutím ze dne 2.4.2009 rozhodl tak, že řízení o odvolání žalobců proti rozhodnutím Obecního úřadu Bolehošť ze dne 26.5.2008 (o 3. odvolání) podle ust. § 48 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb. zastavil (prvostupňové rozhodnutí v této, soudem přezkoumávané věci) . V odůvodnění svého rozhodnutí žalobcům vysvětlil, že předmětem odvolacích řízení není odvolání proti platebním výměrům, nýbrž odvolání do rozhodnutí o zastavení řízení a rozhodnutí Obecního úřadu Bolehošť shledal vydanými v souladu se zákonem, neboť v odvoláních nebyly uvedeny rozpory s právními předpisy či se skutkovým stavem nebo jiné důvody osvědčující nesprávnost nebo nezákonnost rozhodnutí, nýbrž v něm byly uvedeny důvody směřující opětovně do platebních výměrů, které předmětem řízení, v nichž bylo rozhodnuto o zastavení řízení pro chybějící náležitosti odvolání, nebyly. Přes uvedené však Krajský úřad Královéhradeckého kraje ve svém rozhodnutí zargumentoval, spíše pro vysvětlení žalobcům i věcný postup správce daně při vyměření místního poplatku s tím, že tento místní poplatek je vyměřován podle zákona a v rámci působnosti obce stanovit obecně závaznou vyhláškou systém nakládání s odpady tento systém zpoplatnit. To se stalo v souladu s ust. § 17 zákona č. 181/2001 Sb. vyhláškou obce Bolehošť č. 2/2004 s účinností od 1.11.2004 a následně vyhl. č. 3/2004 bylo nakládání s odpady v obci zpoplatněno s tím, že s účinností od 1.1.2006 došlo ke změně vyhlášky č. 3/2004 a poplatek byl navýšen na 450,- Kč.

7) O odvoláních žalobců proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 2.4.2009 bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. *Žalobci v odvolání nesouhlasili s tím, že se důvody jejich odvolání netýkají předmětného rozhodnutí, poukazovali opětovně na podvodné jednání starosty obce a na to, že obecní úřad byl nečinný, tudíž rozhodnutí za něj vydala pracovnice Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a ta je rovněž nečinná, neboť nevydala rozhodnutí o odvolání proti platebním výměrům a rovněž řízení pouze zastavila. Dále namítali nesprávnost vyměřené částky místního poplatku v rozporu s obecně závaznou vyhláškou obce .*

Soud vyšel z výše uvedeného skutkového stavu věci a z následující právní úpravy .

Podle § 48 odst. 4 písm. d) zákona č. 337/1992 Sb. odvolání musí obsahovat uvedení rozporu s právními předpisy či skutkovým stavem nebo jiné důvody osvědčující nesprávnost nebo nezákonnost napadeného rozhodnutí,

Podle § 48 odst. 5 písm. d) zákona č. 337/1992 Sb. odvolání lze podat ve lhůtě třiceti dnů ode dne, který následuje po doručení rozhodnutí proti němuž odvolání směřuje, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Neobsahuje-li podané odvolání zákonem předepsané náležitosti, vyzve správce daně odvolatele s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu ne kratší patnácti dnů. V případech, že odvolání lze zamítnout podle § 49 odst. 2, výzva se omezí jen na doplnění těch chybějících zákonných náležitostí, které jsou rozhodné pro posouzení odůvodněnosti zamítnutí, případně se od výzvy upustí. Vyhoví-li odvolatel **plně** této výzvě, má se za to, že odvolání bylo podáno včas a řádně. Nevyhoví-li odvolatel výzvě, **správce daně** odvolací řízení zastaví. Proti rozhodnutí o zastavení řízení je přípustné odvolání.

Podle § 49 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb. pokud správce daně o odvolání podle odstavců 1 a 2 sám nerozhodne, postoupí odvolání spolu s výsledky doplněného řízení, s úplným spisovým materiálem a s předkládací zprávou odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

V souzené věci správní řízení započala vydáním platebních výměrů, avšak o odvolání žalobců proti těmto platebním výměrům bylo rozhodnuto prvním rozhodnutím, jímž bylo řízení zastaveno, tj. rozhodnutím ze dne 22.8.2007. Řízení bylo zastaveno postupem podle § 48 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., byť správce daně ve svých rozhodnutích chybně uvedl ust. § 27 odst. 1 písm. d) cit. zákona. Uvedení jiného ustanovení zákona je zřejmou nesprávností, která neodpovídá skutečnému důvodu zastavení řízení, jímž je nedostatek náležitostí odvolání. Tento nedostatek 1. odvolání žalobců je zřejmý z obsahu tohoto odvolání, neboť jak je výše uvedeno, žalobci toliko uváděli, že s odpadem náležitě nakládají a do systému komunálního odpadu se nepřihlásili. Pokud toto považoval správce daně za nedostatečné odůvodnění odvolání a řízení zastavil, když žalobci po 1. výzvě své odvolání vůbec nedoplnili (to učinili až u dalších výzev v pořadí odvolacích řízení), pak tento jeho úsudek není úsudkem věcným – totiž o platebních výměrech, je jen úsudkem o obsahu odvolání žalobců a jen v tomto úsudku – důvodu zastavení řízení byl dán rámec dalšího 2. odvolání žalobců. Stručně řečeno, bylo na žalobcích, aby ve svých v pořadí 2. odvoláních směřujících do rozhodnutí o zastavení řízení ze dne 22.8.2007 namítali, proč považují důvody jimi uvedené v 1. odvolání za postačující, jak tyto důvody – totiž oznámení, že odpad využívají v souladu se zákonem a do systému nakládání s odpady se nepřihlásili, má po skutkové i právní stránce vliv na to, aby jim nebyl místní poplatek doměřen, když neuváděli, že by učinili nějaké úkony (žádosti) vedoucí ke zmírnění či prominutí poplatku. Z vyjádření zástupkyně žalobců při ústním jednání před soudem, výslovně k dotazu soudu, ani nevyplývalo, že by žalobci kdy vůbec o nějaké úlevy na poplatek (prominutí, výjimky) žádali. Protože žalobci ve svém 2. odvolání proti zastavení řízení neuváděli důvody nezákonnosti zastavení řízení a neuplatnili žádné věcné námitky ani proti obecně závazné vyhlášce obce místním poplatku (ty se objevily až v doplnění 2. odvolání k výzvě správce daně ze dne 15.5.2008), byl dána působnost správce daně – Obecního úřadu Bolehošť k tomu, aby postupoval podle § 48 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb. a sám ve své kompetenci dané tímto ustanovením rozhodl o zastavení řízení. Proto námitka žalobců, že rozhodoval týž správní orgán i o jejich odvolání není důvodná, neboť rozhodování správce daně o odvolání poplatníků pro případ neúplných a nedoplněných odvolání zákon v citovaném zákonném ustanovení umožňuje. Proto také došlo k tomu, že odvolání žalobců, byť bylo doručováno i Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje bylo tímto úřadem zpět postoupeno Obecnímu úřadu Bolehošť. Soud proto přisvědčuje důvodům uvedeným v napadených rozhodnutí ministerstva i Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v řízení podle § 34c zákona č. 337/1992 Sb., že podstatným

důvodem pro zastavení řízení je skutečnost, že 1. odvolání žalobců vykazovalo nedostatky skutkových i právních námitek žalobců proti platebním výměrům a proto nebyly dány podmínky, aby o odvoláních žalobců rozhodoval nadřízený orgán obce, který by námitky (v podstatě nevymezené) vypořádal. Ve sledu těchto skutečností pak neobstojí žalobní námitky, že žalobci byli kráceni na svých právech porušením postupu podle § 36 odst. 3 správního řádu. Předně po právní stránce se postup podle správního řádu v poplatkovém (daňovém) řízení, jež se řídí režimem zákona č. 337/192 Sb. nepoužije, avšak co je stejně podstatné je to, že z hlediska skutkového podkladem rozhodnutí o zastavení řízení bylo toliko 1. odvolání žalobců a výzva správce daně k doplnění odvolání, tedy listiny, s nimiž byli žalobci obeznámeni (odvolání podali sami, výzvy jim byly doručeny) a jedině na podkladě těchto úkonů ve spojení s platebními výměry, které jim rovněž byly doručeny, bylo vydáno rozhodnutí o zastavení řízení. Protože důvodem zastavení řízení bylo pouze 1. neúplné odvolání žalobců a neexistence jeho doplnění, nebyly zde žádné jiné doklady, s nimiž by bylo žalobce třeba seznámit.

V důsledku rozhodnutí o zastavení řízení ze dne 22.8.2007 pak žalobci teprve v následujících dílčích řízeních o odvolání začali uplatňovat další, věcně nové odvolací námitky žalobců obsažené v 2. a 3. odvolání žalobců, v nichž žalobci teprve začali uplatňovat svá tvrzení o nesprávném vyúčtování výše místního poplatku v rozporu s vyhláškou obce, nečinnost obecního úřadu, chování starosty, přičemž všechny tyto námitky v podstatě směřovaly do vydaných platebních výměrů. Podstatné pro přezkum v této věci je, že žalobci proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 2.4.2009 podali odvolání, která směřují proti platebním výměrům a namítají nečinnost krajského úřadu v tom, že věcně nerozhodl o platebních výměrech, nýbrž opětovně o zastavení řízení. Žalobci poté, kdy se ocitli v „kruhu“ odvolacích námitek do rozhodnutí o zastavení řízení a vydávaných rozhodnutí o zastavení řízení, kde rozhodující otázkou bylo, zda od počátku – od 1. rozhodnutí o zastavení řízení- uplatnili náležité námitky směřující do *důvodů zastavení řízení* (nikoliv námitky proti platebním výměrům), čímž by mohli docílit přezkum vlastních platebních výměrů, až v doplnění svého 3. odvolání (o němž rozhodoval krajský úřad v 1. stupni dle § 34c zákona č. 337/1992 Sb.) namítali nepřezkoumatelnost platebních výměrů s tím, že vše bylo řečeno v předchozích odvolání (tj. jen obecně odkázali na dřívější odvolání), tudíž opětovně uplatňovali námitky, které se netýkaly důvodů zastavení řízení, která rozhodnutí krajského úřadu předcházela a nadto byly svým pouhým odkazem na předchozí odvolání nekonkrétní.

Z uvedených důvodů nebylo na žalovaných správních orgánech rozhodujících podle § 34c zákona č. 337/1992 Sb., aby se v řízení, jehož předmětem přezkumu byly toliko důvody zastavení řízení, zabývaly věcnými námitkami žalobců proti platebním výměrům a ze stejného důvodu jsou v tomto směru i nerelevantní námitky žalobců dovolávající se posouzení Obecně závazné vyhlášky č. 3/2004 obce Bolehošť, jejího dodatku a zcela nová námitka, objevující se až v žalobně, nicméně opětovně podložená pouze domněnkou, že uvedená vyhláška nemusela být zveřejněna na úřední desce, ačkoliv tato vyhláška i její dodatek obsahují záznam o jejich vyvěšení. Žalobci také nově v žalobě uplatnili neoprávněné tvrzení, že dodatek vyhlášky by dle jejich názoru měl vydávat někdo jiný než zastupitelstvo obce, ačkoliv ke změně obecně závazného právního předpisu, kterým je obecní vyhláška je oprávněn ten obecní orgán, který vyhlášku schválil a zveřejnil (orgán schvalující vyhlášku je i orgánem kompetentním tuto vyhlášku měnit). I tyto námitky však směřují mimo procesní podstatu věci, již jsou toliko důvody o zastavení odvolacího řízení.

Přes uvedené je třeba podotknout, že žalované správní orgány se ve svých rozhodnutích vydaných podle § 34c zákona č. 337/1992 Sb. vypořádaly nad rámec svých povinností i s věcnou podstatou původních rozhodnutí, od nichž se celé řízení rozvinulo, a žalobcům vysvětlily zákonnost vydaných platebních výměrů. Proto i soud nad rámec svého přezkumu a pro přesvědčivost rozhodnutí žalovaných správních orgánů i pochopení celé záležitosti

považuje za nezbytné na okraj dodat, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukazuje správně na zákonnou povinnost žalobců uhradit místní poplatek dle Obecně závazné vyhlášky obce Bolehošť č.3/2004, která byla vydána na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb. a v samostatné působnosti obce dle § 14 zákona, a to v rámci kompetence obce dané zákonem o obcích tak, jak je uvedeno v cit. vyhlášce. Tato vyhláška byla veřejně vyhlášena včetně jejího dodatku, a proto je účinná jako celek ve znění uvedeného dodatku od 1.1.2006, to znamená, že platební výměry vycházely z vyhlášky ve znění její novelizace dodatkem, aniž by správce daně tento dodatek musel v platebních výměrech uvádět. Vzhledem k tomu, že žalobci neuplatnili náležité námitky proti platebním výměrům ve svých 1. odvoláních, nebylo možné usuzovat na důvody jejich nesouhlasu s vydanou vyhláškou v jejím celku, tj. i ve znění dodatku, zvláště, jestliže platební výměry byly vydány na nedoplatek celé částky 450,- Kč, nikoliv pouze na částku 400,- Kč, kterou žalobci z obecní vyhlášky dovozovali a kterou by stejně byli povinni uhradit i dle předchozího vyhlášky do doby přijetí dodatku. Nadto z podkladů všech správních řízení, z tvrzení žalobců nevyplývá a při ústním jednání před soudem nebylo žalobkyní a zástupkyní žalobců ani potvrzeno, že by žalobci z nějakého důvodu uplatnili žádost o snížení či prominutí poplatku..

Ze všech shora uvedených důvodů Městský soud v Praze podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci neměli ve věci úspěch, soud jim proto nepřiznal náklady řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 6. června 2012

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.